

Scénář k rozhlasové reportáži

Příběh Aleny Staňkové

Zpracovali žáci 8. třídy ZŠ Špitálská, Praha 9

Ani Asatryan

Sofie Křížková

Julie Polášková

Klára Vykoukalová

Kateřina Zemánková

pod vedením paní učitelky Lenky Voděrové

Alena Staňková se narodila pár týdnů po začátku 2. světové války. Když byla starší, tak se z vyprávění ostatních dozvěděla, že její rodiče spolupracovali s odbojovou skupinou pomáhající při atentátu na Heydricha.

Údajně měl tatínek pomáhat sehnat úkryt pro doktora Lyčku.

Tatínka si gestapo našlo jako prvního a poté vypátrali i Alenky maminku. O Alenku se začala starat teta, ale ne na dlouho.

Za čtrnáct dní přijeli pro mě, no a ta moje teta mě nechtěla dát.

Alenka s gestapem nakonec šla. Pod slibem, že se setká s maminkou, byla odvezena na zámeček Jenerálka, sloužící jako internační tábor pro děti. Odtud si pamatuje jen několik záběrů, jeden z nich je, jak chodili na procházku.

A druhéj záběr je, jak jsem na posteli a mám jenom nějakou košilku na sobě a hlavu ostříhanou do hola, plnou boláků, protože tam někdo přines vši, no a já jsem si rozškrábala hlavu tolik, že mě prostě museli ostříhat do hola a prostě zbavit mě těch vši a těch strupů no. Ale jako vlasy mi dorostly.

Po necelých dvou letech byla převezena do Svatobořic, kde Alenku dostala na starost starší dívka Naďa.

Já si pamatuji, že tam sedím u stolu a nechci žádněj chleba s marmeládou a Naďa mě nutila, abych jedla, že bych zhubla.

I přes přísný režim v táboře se zde našli lidé, kteří se dětem věnovali jako například paní profesorka Marková.

Já si pamatuji, že ta paní profesorka nám četla pohádky a půjčovala nám knížky a ty jsme si prohlíželi a já jsem se tam sama naučila číst

I díky pomoci Nadi, která se o Alenku starala, přečkala válku. Nakonec se měla vrátit zpět ke svým tetám, ale protože se na ně nepamatovala, nechtěla opustit Naďu. Ta ji ale nakonec přemluvila a Alenka se přestěhovala ke své tetě a dědečkovi.

Při příjezdu se dozvěděla zdrcující zprávu, že se už nikdy nepotká se svými rodiči, kteří byli popraveni v Mauthausenu.

Jelikož paní Staňková nemohla prožít dětská léta se svými rodiči, klade o to větší důraz na výchovu a vzdělání dětí.

Moto: *Dětem se nemá ubližovat, děti potřebují mít rodiče, vlastní*

I přes všechny překážky, které si pro paní Staňkovou život připravil, se z ní stala silná žena, která má početnou rodinu a žije šťastný život.

Děkujeme paní Staňkové za příležitost, že jsme se s ní mohli setkat a vyslechnout si její životní příběh.